

[Industriministeren]

indtil den 1. november. Her er fristen således sat til 2 måneder.

Den frist fra den 30. august til den 16. september 1979, der omtales i artiklen, er fristen for en individuel opsigelsesret, som forsikringstageren ikke har krav på ifølge loven, men som forsikringsrådet fik indsat i aftalen om overdragelse af forsikringerne til det nye selskab.

Forsikringstageren kan selvsagt med sædvanligt varsel hæve aftalen også efter overførslen til det ny selskab.

Spm. nr. 160

Til *ministeren for skatter og afgifter* (12/12 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan er det foreneligt med ligningslovens § 9 C, at ministerbilkørsel mellem arbejde og hjem af myndighederne anses for skattefri?«

Begrundelse

Den 7. marts 1979 oplyste ministeren for skatter og afgifter, at »de særlige arbejdsvilkår, ministrene virker under«, bevirker, at en ministers kørsel med tjenestebil mellem bolig og ministerium anses for skattefri.

Dette er så ganske klart i strid med ligningsloven – nu lovbekendtgørelse fra ministeriet for skatter og afgifter nr. 399 af 11. september 1979 – § 9 C, som naturligvis også gælder for ministre, og som ikke levner myndighederne nogen som helst mulighed for at bestemme, at myndighedernes særlige favoritter skal behandles mere lemfældigt end andre skatteydere.

Siden 7. marts 1979 er der jo sket det, at landet har fået en ny minister for skatter og afgifter, der forhåbentlig ser mere retsindigt end hans forgænger på, at landets borgere skal behandles ens, så toppolitikere fra gammelpartierne ikke opnår nogen som helst bedre behandling af skattevæsenet, end hvad der følger af den skattelov, der gælder for alle andre. Derfor rejses spørgsmålet på ny i håb om, at ministerskiftet også har betydet, at ministre nu kommer ind under samme skattevilkår – også på det her omhandlede felt – som lovgivningsmagten har fastsat for alle andre.

Besvarelse (14/12 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Som svar på et lignende spørgsmål bekræftede den tidligere minister for skatter og afgifter, at der er mange års praksis for, at en ministers kørsel med tjenestebilen mellem bolig og ministerium eller de mange andre steder, en minister udfører sin gerning, betragtes som tjenstlig kørsel, og at ministeren derfor ikke skal medregne nogen værdi af denne kørsel til sin skattepligtige indkomst.

Denne mangeårige praksis fandt ministeren rimeligt begrundet i de særlige arbejdsvilkår, ministrene virker under. Der var ikke tale om nye regler, og ministeren syntes derfor heller ikke, at de kunne give rimelig anledning til, at man på daværende tidspunkt drøftede den skattemæssige behandling af befordringsudgifter.

Jeg kan for mit vedkommende tilslutte mig den tidligere ministers bemærkninger, og jeg finder heller ikke grund til på nuværende tidspunkt at foreslå ændringer i denne langvarige praksis.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Investeringsforeninger).

(Lovforslag nr. L 51. Fremsat 4/12 79. Første behandling 7/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Gammelgaard (KF):

Hvis landets alvorlige økonomiske problemer skal klares, er det nødvendigt, at den private opsparing og investeringerne forøges. Efterhånden er det imidlertid umuligt at få